

ved at indsætte et Fradrag af 1 000 Kr.; og dette Fradrag vil jo sige, at en Del af de lettere Motorcykler fuldstændig fritages for Motorafgift, og at der i det hele taget kommer en upraktisk og ogsaa principielt uheldig Fordeling af Afgiften. Jeg maa altsaa iraraade dette Ændringsforslag.

Under Nr. 2 har Udvalget stillet Forslag om Nedsættelse af Reparationsafgiften fra $\frac{1}{5}$ til 10 pCt. Som jeg allerede udtalte ved første Behandling, under jeg Karosserivirkomhederne alt godt og har derfor ogsaa kunnet gaa med til denne Bestemmelse. Jeg maa dog give det ærede Medlem Hr. Holdgaard Ret i, at nogen egentlig protektionistisk Bestemmelse er det ikke; for den rammer jo ogsaa de Reparationer, der udføres af Fabrikker i Frihavnen f. Eks., og ligeledes Biler, der sendes til Reparation i Udlandet. Det er en meget stor Indrømmelse, større, end jeg oprindelig havde ment nødvendig. Men jeg kan altsaa tiltræde den. Der findes i Betænkningen en Bemærkning om, at der skal foreligge en virkelig Nybygning og ikke en Ændring eller en større Reparation af Karosseriet, for at det kan blive afgiftspligtigt. Jeg maa dog hertil sige, at jeg maa fastholde den Bestemmelse, der findes i Loven, og som heller ikke er foreslaaet ændret her — jeg tænker heller ikke, at det har været det ærede Udvalgs Mening at gaa bort fra den —, nemlig, at naar der sker en saadan Ændring, at Køretøjet faar Karakter af at være et nyt Køretøj, saa skal det naturligvis svare Skat, men selvfølgelig ikke ved en mindre Reparation.

Under Nr. 3 er der foreslaaet indsat den Lempelse, at man slipper for at betale Vurderingerne. Det betyder jo finansielt ikke stort, og jeg indrømmer, at det kan virke irriterende, naar man baade skal betale Omsætningsafgiften og tillige dette Gebyr; derfor er jeg gaaet med til at slette det.

Hvad angaar Ændringsforslaget under Nr. 4, siger det jo dette, at den Indrømmelse, jeg tænkte mig at gøre til forskellige Institutioner, Hospitaler, Sanatorier, Elektricitetsværker o. s. v., har Udvalgets Flertal ikke ment det rigtigt at tage imod. Det var en Lempelse, der var tilbudt, men da man ikke satte Pris paa den, kan jeg naturligvis frafalde den.

Saa kommer vi til selve Fordelingsreglerne. Ændringsforslag Nr. 5 udtrykker afgjort en anden Opfattelse end den, der laa i det oprindelige Lovforslag, nemlig at Fordelingen skal finde Sted uden Hensyn til Kommunernes Vejudgifter, efter en fuld-

stændig anden Fordelingsnorm, nemlig den, der er fastsat i Loven af 15. Maj 1903. Jeg har ved Lovforslagets første Behandling udtalt mig ret udførligt om dette Spørgsmaal og kan henholde mig til disse mine Udtalelser. Da Kommunerne ikke faar tilstrækkelig Erstatning for det Vejslid, Bilerne forarsager, mener jeg, at det eneste rigtige er at benytte denne Afgift til at supplere det Beløb, de faar ved den anden Afgift.

Hvad Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 angaar, kan jeg ikke se nogen meget stor reel Forskel paa dem, men jeg har ment det rigtigt saa vidt muligt at blive ved den Norm, man en Gang er blevet enig om her i Rigsdagen, kun har jeg kunnet gaa ind paa, at man, da Sognekommunerne faktisk mangler mere end Amtskommunerne i at faa Dækning for Vejsliddet, giver Sognekommunerne en større Andel, end det var paatænkt ved Lovforslaget; i øvrigt bliver man ved Fordelingsreglerne, saaledes som man fra alle Sider er blevet enig om. Jeg kan altsaa give min Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 7, men kan ikke anbefale Ændringsforslag Nr. 6.

Med Hensyn til Revisionsbestemmelsen har jeg selv ved første Behandling fremhævet, at jeg vilde finde det rimeligt at revidere denne Lov sammen med den anden Automobilafgiftslov, idet der er Mulighed for, at den anden Lov til den Tid vil have dækket Kommunernes hele Vejslid foranlediget af Automobiler, og derfor kunde det være rimeligt at træffe en anden Ordning. Det er derfor ganske naturligt, at Revisionen af disse to Love falder sammen.

Knud Hansen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, at der er ikke fra min Side fremkommet urigtige Meddelelser om hans Stilling i Udvalget hverken til Blade eller til andre, men det undrer mig ikke lidt, at det ærede Medlem tager saa stærkt Afstand fra, at han skulde have stillet Forslag om, at hele Afgiften skulde bortfalde, naar der er Tale om Paasætning af nye Karosserier. Et saadant Forslag har det ærede Medlem Hr. Holdgaard ikke stillet, det er ganske rigtigt, men det er lige saa rigtigt — det fremgaar af Rigsdagstidende —, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard ved Lovforslagets første Behandling her fra Talerstolen henstillede, om man ikke kunde stryge hele Afgiften for Paasætning af Karosserier o. s. v., og det er lige saa rigtigt, at han ogsaa under Udvalgsforhandlingerne udtalte Ønske i saa Henseende. Naar det ikke er sket, er